

หลากหลายเห็น จะใช้ภาษาอะไร ใน“ที่ริมลายู 24 ชั่วโมง”

by [dsj](#) | Tue, 2012-10-23 16:35

อัสนัน โตะดง, สระอนี ตือเระ
โรงเรียนนักข่าวชายแดนใต้ (DSJ)

โรงเรียนนักข่าวชายแดนใต้ (DSJ) รวมณานาที่คณะผู้เชี่ยวชาญภาษามลายูเกี่ยวกับที่ริภาษามลายู 24 ชั่วโมงตามที่ ศอ.บต. มีแผนจะตั้งสถานีโทรทัศน์ดาวเทียม คาดว่าจะออกอากาศได้ก่อนสิ้นปีนี้ โดยเฉพาะในประเด็นการใช้ภาษามลายูในรายการ เนื่องจากคนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยใช้ภาษามลายูที่แตกต่างจากภาษามลายูในมาเลเซียและอินโดนีเซีย

นายดอรรแมะ หะยีหะซา

ผู้บริหารสหกรณ์ออมทรัพย์อิสลามปัตตานี ในฐานะบรรณาธิการหนังสือพิมพ์“Fajar”
หนังสือพิมพ์ภาษามลายูอักษรยาวีในจังหวัดชายแดนภาคใต้ในอดีต

เท่าที่มีการพูดคุยกันในการประชุมที่ผ่านมา (การประชุมหารือการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์ภาษาถิ่นผ่านสื่อวิทยุ – โทรทัศน์ตามที่รัฐบาลมีนโยบายเร่งด่วนให้มีการประชาสัมพันธ์ภาษาถิ่น ทางสื่อวิทยุ โทรทัศน์โดยมีผู้แทนจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามและภาคประชาสังคม เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2555 ที่โรงแรมปาร์ควิวปัตตานี) ตกลงจะมีการใช้ภาษามลายูที่คนปัตตานีสื่อสารแล้วมีความเข้าใจและเป็นภาษามลายูที่ไม่มีการผสมผสานกับภาษาอื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ในส่วนของภาษาไทยนั้นพยายามหลีกเลี่ยงให้มากที่สุดเท่าที่จะหลีกเลี่ยงได้ แต่ก็ไม่ได้ปฏิเสธการใช้ภาษาไทยเลยทีเดียว

จาก ประสบการณ์ที่ได้สอนภาษามลายูมาหลายสิบปีในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามและ ในโรงเรียนของรัฐบาล พบว่านักเรียนที่นี่ได้รับฟังภาษามลายูเฉพาะในช่วงการเรียนการสอนเท่านั้น เมื่อออกจากห้องเรียนก็ไม่มีสิ่งแวดล้อมที่เป็นสื่อภาษามลายู รายการโทรทัศน์ไม่มีภาษามลายู ฉะนั้นหากมีที่ริภาษามลายูเกิดขึ้น ถือว่าเป็นความพยายามสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นการส่งเสริมการใช้ภาษามลายู ขึ้นมา

สำหรับสถานีวิทยุที่หน่วยงานของรัฐเป็นเจ้าของโดยส่วนใหญ่ไม่มีความเป็นมืออาชีพในด้านการใช้ภาษามลายู แม้แต่สถานีวิทยุของศอ.บต.เอง เนื่องจากมีความเป็นไปได้ว่าผู้ดำเนินรายการนำข่าวสารในหนังสือพิมพ์มา อ่านอย่างไม่ค่อยจะอัปเดต แต่มีสถานีวิทยุของเอกชนในพื้นที่ที่มีการอัปเดตข้อมูลข่าวสารที่ทันยุคสมัย อยู่ตลอดเวลา ซึ่งต้องยอมรับว่ามีมืออาชีพมากกว่า

ในช่วงแรกของการออกอากาศที่ริมลายู 24 ชั่วโมง อาจจะใช้ในรูปแบบบันทึกเทปไปก่อน แต่จะมีการประชุมของภาคประชาสังคมเพื่อสรรหาคนที่จะมาเป็นสมาชิกสภาที่จะมา กำกับดูแลที่ริภาษามลายู จะมีการประชุมหลังจากนี้จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2555 หลังจากนั้นจะมีการเปิดดำเนินรายการที่ริ

ที่ริ ภาษามลายูจะต้องมีบรรณาธิการที่จะเป็นผู้ที่กำกับดูแลในการผลิตรายการก่อน ออกอากาศ แต่ขณะเดียวกันก็จำเป็นต้องมีที่ปรึกษาหลายๆ ด้าน ทั้งด้านเทคนิค ด้านเนื้อหาซึ่งหากมีการปล่อยปละละเลยก็เหมือนกับสถานีวิทยุในทุกวันนี้ บางสถานีก็อยู่ก็อยู่ได้ ส่วนสถานีอยู่ไม่ได้ก็ต้องยุบไป

การ ที่จะดึงให้เยาวชนเข้ามาดูที่ริภาษามลายูนั้น คิดว่าต้องมีรายการบันเทิง เป็นรายการที่สำคัญที่จะให้เยาวชนมาดูที่ริภาษามลายู เพราะรายการบันเทิงเป็นรายการให้ความสุขแก่ทุกๆ คนได้ ไม่ว่าจะเป็นคนแก่หรือเยาวชน แต่ในที่นี้ต้องเป็นความบันเทิงที่ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลามด้วย ซึ่งในความเป็นจริงแล้วรายการบันเทิงไม่ใช่มีเพียงแค่ละครหรือการขับร้องอนา ซีดอย่างเดียว แต่ยังมีอีกหลายรูปแบบมากมาย

การที่พ.ต.อ.ทวี สอดส่อง เลขาธิการ ศอ.บต. มีความพยายามที่จะก่อตั้งที่วิภาษามลายูท่านอาจจะมองเห็นว่า หนึ่งในปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ก็คือทางรัฐบาลไม่ได้ตอบสนองสิ่งที่คนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ต้องการ ท่านจึงบอกในประชุมว่าที่วิภาษามลายูที่จะเกิดขึ้น ไม่ได้เป็นที่วิของ ศอ.บต. แต่เป็นที่วิของประชาชน ศอ.บต. เป็นเพียงผู้ที่ประสานงานให้เกิดที่วิภาษามลายูเท่านั้น

ศาสตราจารย์ ดร.ฮารุน ดาวูด

ผู้เชี่ยวชาญภาษามลายูจาก Universiti Malaysia Kelantan ประเทศมาเลเซีย

ศ.ดร.ฮารุนให้สัมภาษณ์กับ DSJ ระหว่างเดินทางมาร่วมสัมมนา “Seminar Antarabangsa Mematabakan Bahasa Melayu di Asean” ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 13 – 15 ตุลาคม 2555 ที่ผ่าน มา ณ โรงแรมปาร์ควิว อ.เมือง จ.ปัตตานี เขากล่าวว่าการใช้ภาษามลายูในสื่อที่วิก็ต้องการ กลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มไหน เราจะสื่อเฉพาะคนปัตตานีหรือกลุ่มอาเซียน ทวีปเอเชียหรือเป้าหมายทั่วโลก

ถ้า เป้าหมายเป็นคนรับสื่อที่ปัตตานีก็ต้องใช้ภาษามลายูปัตตานีเพราะจะสื่อตรง ต่อผู้รับได้เลย แต่ถ้าใช้ภาษามลายูมาตรฐานอย่างที่ใช้อยู่ในมาเลเซีย อินโดนีเซีย คนปัตตานีก็จะไม่เข้าใจ หน้าที่ของการสื่อสารที่เป็นที่วิดาวเทียมที่วิก็จะไม่ถึงเป้าหมายที่เป็น รากฐานเพราะเราจะสื่อให้คนของเรา แต่คนของเรากลับไม่รู้เรื่อง

อัน นี้ต้องดูว่าเราต้องการสื่อไปถึงกลุ่มเป้าหมายที่ไกลออกไปถึงกลันตันหรือไกล กว่านั้น เราก็ต้องใช้ภาษามลายูมาตรฐานซึ่งก็กำลังเกิดข้อขัดแย้งระหว่างมาเลเซียกับ อินโดนีเซีย โดยอินโดนีเซียอ้างว่า เขามีประชากรที่ใช้ภาษาแบบอินโดนีเซียมากที่สุด ก็ควรจะใช้ภาษาอินโดนีเซียเป็นมาตรฐาน แต่มาเลเซียบอกว่าภาษามลายูเป็นภาษาของเขา

ถ้า เราดูในประวัติศาสตร์ ภาษามลายูไม่ใช่ภาษาของคนส่วนใหญ่ของอินโดนีเซีย ซึ่งในอินโดนีเซีย กลุ่มที่ใช้ภาษามลายูมีเพียงในพื้นที่จามบีที่เป็นส่วน หนึ่งของสุมาตราและที่เรียวเท่านั้น ภาษาที่มีคนใช้มากที่สุดอินโดนีเซียคือภาษาชาวที่ประชากรอินโดนีเซียเกือบ 3 ใน 4 ใช้ ยิ่งที่เกาะสุลาเวสีเขาไม่เข้าใจภาษามลายูและเขาก็เป็นชาติพันธุ์ด้ายก็ ไม่ใช่มลายูแต่ภาษามลายูที่เป็นภาษาของชนกลุ่มเล็ก ๆ ถูกเลือกโดยนักการเมืองให้เป็นภาษาแห่งชาติ ซึ่งก็ทำให้ทุกคนอินโดนีเซียต้องเรียนต้องพูดภาษามลายู แต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ก็ต้องใช้ภาษามลายู

ใน บริบทของปัตตานี คนที่ง่ายกว่าที่จะพูดภาษามลายูมาตรฐานเพราะเป็นเชื้อชาติมลายู ถ้าดูที่อินโดนีเซีย คนชาวซึ่งไม่ใช่มลายูเลยยังสามารถพูดภาษามลายูได้ คนด้ายก็พูดมลายูได้ สำหรับคนที่วิกับภาษามลายูมาตรฐานไม่ห่างไกลกันมากนักจึงเรียนรู้ได้ ง่ายกว่า

ใน การทำที่วิดาวเทียม ถ้าเราวางเป้าหมายว่าต้องการสื่อภาษามลายูปัตตานีให้ไกลกว่าคนปัตตานี ถ้าเราจะยกภาษามลายูปัตตานีเป็นภาษาทางการนั้นคงเป็นเรื่องคล้ายกับการต้อง แบกภูเขาทั้งลูกมันยากกว่าถ้าเทียบกับการแบกภูเขาทั้งลูกกับการเดินขึ้นเขา หมายความว่าภาษามลายูที่เราพูดกันที่ปัตตานี กลันตัน เราเป็นเพียงคนกลุ่มเล็กเท่านั้น และมันมีภาษาที่วิโดยคนกลุ่มใหญ่อยู่แล้วคือภาษามลายูมาตรฐานที่ใช้อยู่ใน มาเลเซีย ที่คนอินเดีย คนจีนเข้าใจ

ใน อีกด้านหนึ่ง คนปัตตานีต้องทำให้ภาษามลายูปัตตานีเข้มแข็ง จะไปไหนก็ตามคนปัตตานีต้องให้ภาษาปัตตานีแข็งแรงก่อน พื้นฐานของภาษาต้องแข็งแรง ต้องจัดการเรียนการสอนภาษามลายูปัตตานีก่อนแล้วให้คนปัตตานีก้าวไปสู่ภาษา มาตรฐาน ถ้าลูกหลานเราไม่มีฐานภาษามลายูปัตตานีที่แข็งแรงแล้วเราไปใช้ภาษามลายู มาตรฐาน ภาษามลายูปัตตานีก็จะสูญหายไปด้วย เราจำเป็นต้องบำรุงรักษาภาษามลายูปัตตานีให้มั่นคงก่อน เราต้องเริ่มที่สิ่งที่เรามีก่อน เพราะถ้ารากฐานไม่แข็งแรงมันก็จะพัง ถ้าไม่มีรากแก้วมันก็จะล้ม

นายอัศโตรา ญาบัต

นักข่าวนักเขียนอาวุโส วิทยากรโครงการอบรมนักข่าวภาษามลายู โรงเรียนนักข่าวชายแดนใต้ (DSJ)

การทำรายการทีวีภาษามลายูเห็นด้วยอย่างยิ่งคือ เราต้องมีการใช้ภาษาทั้งสองแบบคืออย่างเป็นทางการข่าวต้นชั่วโมงต้องเป็น ภาษามลายูกลาง แต่พอเป็นรายการวิเคราะห์ข่าวที่เป็นรายการสนทนาที่ใช้ภาษามลายูถิ่น โดยเฉพาะรายการที่มีเป้าหมายสำหรับปัญญาชน รายการที่มีเนื้อหาที่เป็นวิชาการหรือคืดบทวันศุกร์ ต้องใช้ภาษามลายูกลางเพื่อเป็นการฝึกให้คนดูที่นั่นทันกับประชาคมอาเซียน ส่วนรายการที่เป็นการวิเคราะห์การเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมก็สามารถใช้ภาษามลายูถิ่น

ในความเป็นจริงชาวบ้านมีความเข้าใจภาษามลายูมาตรฐานเพราะเดี๋ยวนี้เขามีทีวี ดาวเทียมที่ดูช่องมาเลเซีย ทีวีนโดเนเซีย ฟังเพลงมาเลเซีย คนที่มีการศึกษาระดับชั้น 10 ชานาวิหรือระดับมหาวิทยาลัย เข้าใจภาษามลายูกลาง โดยเฉพาะกลุ่มชนชั้นนำแล้วเขาจะฟังพอใจสื่อที่ใช้ภาษามลายูกลางมากกว่าสื่อที่ใช้ภาษามลายูถิ่น ซึ่งเมื่อเรามีโอกาสก็ควรเปิดพื้นที่ให้กับภาษามลายูกลางให้มากขึ้น จะเป็นการพัฒนาภาษามลายูกลางให้กว้างขวางขึ้นในบ้านเรา

ใน มาเลเซียเองก็เช่นกัน เมื่อก่อนคนมาเลเซียก็ชอบใช้ภาษาถิ่นของตนเองมากกว่า ไม่ค่อยยอมรับภาษากลางมากนัก แต่เมื่อมีสื่อภาษากลางที่เป็นสื่อสารมวลชนมากขึ้น ภาษามลายูกลางก็ได้รับการยอมรับ บ้านเราก็อยากให้ไปถึงจุดนั้น เท่าที่สังเกตการณ์ใช้ภาษามลายูของคนบ้านเราเดี๋ยวนี้ อย่างในพื้นที่ อ.รือเสาะ หรือที่อื่นๆ เริ่มมีการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงภาษามลายูกลางเพราะสื่อที่เป็นภาษามลายูกลาง เข้ามาสู่บ้านเรา